בס"ד

= משנכנס אדר, מרבין בשמחה =

יום ב', א' באדר ב' תשנ"ז (10 מרץ)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

חודש אדר מלא אירועים בהיסטוריה היהודית, כולל בתקופה המודרנית. אך נפתח עם סיפור מרתק מתולדות ר"ו של הרב אברהם אבן עזרא שאת יום הולדתו חגגו בשנת 4927 (1167 למנין הנוצרי) עם"ם היום.

ר' אבן עזרא, שפ"ה (כיון ה'תר!) משורר ופרשן המקרא (בין המשוררים בתולדות ישראל) ואיש רוחב בספרד החל, אחר 1140, בנדודים וביקר בארצות רבות, כגון בריטניה, צרפת, איטליה, מרוקו, אנגליה, צרפת וישנן אומרים אף בארץ ישראל.

באחד ממסעותיו, אונ"ת הנוסעים היתנוצצה קללות בין אלי הים. בין הנוסעים נמנו ר' אברהם ו-15 מתלמידיו. עם תקנה ניאותה בקלה ה'שמ"ם. רב-החובל הביט בה ואמר בלאמה -

"תושבני כי סערה מתקרבת ובאה" - והסערה אכן לא טמרה לבוא. ברוח הטובה באוניה ללא רחמים והאוניה תשובה לחשבון. ארוכי עלף ומתכת הושלכו אל הים בתקוה להקל על האונ"ה - אולי כך תתציף מלמעלה. לאחר שהאונ"ה ריקונה כליל, פנה רב-החובל אל הנוסעים: **אין מנוס. אם נישאר כאן כולנו, אין ספק שנמות. אם מתפללת באנשים יוצלו לים יש סיכוי שנשרוד!"**

בצידה האחד של האונ"ה עמדו צו תלמידי ר' אברהם אבן עזרא, מלמלים תפילות ופרקי תהלים, ובצידה האחר צו אנשים רקים ופוחדים ש"ד להם (כפי הנראה) פסחר עבדים ובעלי שלא.

רב"ח פנה רב-החובל אל ר' אברהם, "הפל את הגורל".

מיד פנה ר' אברהם וסידר את הנוסעים בשורה. תחילה 4 מתלמידיו ואח"כ 5 פוחדים, 2 תלמידים ופוחד אחד, 3 תלמידים ופוחד אחד, תלמיד אחד ואחריו 2 פוחדים, 2 תלמידים, 3 פוחדים, תלמיד אחד, 2 פוחדים, 2 תלמידים ופוחד אחד.

"נפגור תשעה בטל פעם ותשעי יושלך לים", פסק ר' אברהם וכך היה. בעה אחר בה הושלכו רקים ופוחדים כשיד הגורל אינה נעצרה בתלמידי הרב הנדהמים.

רב-החובל עמד ובהה בתמהון במתרחש וראה כיצד בעוד ר' אברהם תהיל את טל תלמידיו ממולו בלב הים ושפניו שאלו: "מניין לידעת רבנים נבונים שכאלה?"

יום נעים!